

[Westerby.]

overskud på statens regnskab, at vi kan få bremsset prisstigningerne og valutatabet. Derfor bør vi ikke vente. Den målsætning, som den høje regering har sat sig: at tilvejebringe et kasseoverskud på mindst 1.200 mill. kr., sker bedst fyldest ved, at man gennemfører merværdiafgiften så hurtigt som overhovedet muligt.

Jeg personlig er af den opfattelse, at det næppe er tilstrækkeligt med et kasseoverskud på blot 1.200 mill. kr. for at standse prisstigningerne og valutatabene i det ønskelige omfang, og derfor er jeg stærk tilhænger af, at man prøver at fremskynde gennemførelse af merværdiafgiftsordningen så meget som overhovedet muligt for derved at bidrage til, at man kan få et større kasseoverskud end det, som regeringen klart har erklæret sig som tilhænger af. Jeg vil altså gerne opfordre den høje regering og det høje ting til, at vi tilendebringer vore overvejelser om merværdiafgiften så hurtigt som overhovedet forsvarligt og får gennemført den, således at vi kan få skabt den økonomiske politik og det kasseoverskud, som er fornødent for at tilvejebringe og genoprette den økonomiske balance, som er så nødvendig for alle befolkningsgrupper og ikke mindst for det danske erhvervsliv. Jeg vil gerne føje til, at spørgsmålet jo ikke — som jeg også nævnte i starten — kun drejer sig om merværdiafgiftens indflydelse på selve den økonomiske politik. Det er også et vigtigt spørgsmål, at der igennem den sker en omlægning af beskatningen, en ændring af vor skattestruktur. Det er således, at merværdiafgiften vil indbringe et provenu på ca. 4.600 mill. kr., og det forudsættes, at man så afskaffer den engrosafgift, vi har i øjeblikket på 2.300 mill. kr. Der bliver altså en merindtægt på ca. 2.300 mill. kr., hvis man gennemfører merværdiafgiften. En del heraf skal bruges til det fornødne kasseoverskud, men jeg vil gerne erklære mig som tilhænger af princippet om samtidighed: at vi ved gennemførelse af merværdiafgiften også bør tage stilling til dens virkninger i skattepolitisk henseende. Vi bør, inden vi vedtager merværdiafgiften, have en klaring på, hvordan, i hvilket omfang, dette kan bidrage til skattnedsættelser, og i hvilket omfang det er nødvendigt at bruge en del af provenuet, således at den

sociale balance ikke forrykkes. Det er vigtigt at få en skatteomlægning væk fra indkomstskatter, for disse indkomstskatter hæmmer arbejdslysten her i landet, og over til forbrugsskatter. Forbrugsskatterne har jo en evne til at hæmme forbruget, og det er netop forbruget, der i denne tid er tilbøjelig til at løbe forud for produktionen og skabe vore økonomiske vanskeligheder. Derfor er det vigtigt, at vi går over til forbrugsskatter, sådan som merværdiafgiften er udtryk for.

Der må samtidig ske en lettelse i indkomstbeskatningen. Det må fremgå klart under en eller anden form som et led i folketingets arbejde, at man lægger fast, i hvilket omfang man kan give de direkte skatter nedsættelser, som kan fremme arbejdslysten. Det må naturligvis ske i form af, at man hæver bundgrænsen for de dårligst stillede, at man måske letter procentsatserne for den gruppe, som har indkomster op til dér, hvor progressionen sætter alvorligt ind, altså for forsørgere ved 22.000 kr., og endelig ved at proportionalstrækket kommer så højt op som overhovedet muligt. Det er vistnok ikke økonomisk muligt hurtigt at gennemføre disse foranstaltninger, hvis vi skal have den fornødne økonomiske balance, men det må allerede fremgå af folketingets behandling, hvad man vil sigte imod, hvad man vil aftale at gøre for så vidt angår, hvor højt man kan gå op med proportionalsskatter, hvor højt man kan gå op med bundgrænsen, og hvor langt man kan nedsætte de forskellige procentsatser i det store interval, der er, inden progressionen sætter ind, og efter at man har forladt bundgrænsen. Disse spørgsmål bør klares således, at det er helt klart, hvad man sigter imod i skattepolitisk henseende på disse områder.

Jeg vil altså gerne bede om, at dette samtidighedsprincip bliver respekteret under det høje tings arbejde og også ved den indsats, der gøres fra regeringens side, så vi er helt klar over, hvilke virkninger indførelsen af merværdiafgiften vil få på vor skattestruktur, for lettelse af vor direkte indkomstbeskatning og med hensyn til spørgsmålet om den sociale balance, der også bør være, idet det er ikke meningen med dette at forrykke den sociale balance. Meningen er naturligvis, at den sociale balance skal være den samme, men at be-